

разни народи, въ много страни. Наистина, на нѣкои мѣста тѣ не се срѣщатъ тѣй много, защото струватъ скъпо. Но това е временно: отъ година на година строежътъ на машинитѣ се усилюва; строятъ ги не единично, а масово и затова поевтиняватъ. Освенъ това хората постоянно измислятъ по-нови и по-нови машини — все по-евтини и по-полезни. Полезни защото, първо, замѣстятъ човѣка и второ, защото работятъ по-равномѣрно, по-бързо, по-акуратно и непрекъснато.

Накратко да се опишатъ разнитѣ видове, измислени до сега, машини е невъзможно. Върху тѣхното устройство сж написани маса книги. Сжщо така невъзможно е да се даде броятъ на всички, прѣснати по цѣлата земя, машини. Само парнитѣ машини преди 40 години сж възлизали на милиони. И тогава тия парни машини сж замѣствали повече отъ 600 милиона работника. А на всѣки десетъ години грамадниятъ брой на тия машини се удвоява: строятъ се все нови и нови такива. Днесъ тая огромна сила работи въ полза на човѣчеството и по негова заповѣдь.

Но освенъ парнитѣ машини има голѣмъ брой и други машини. Навредъ има такива. Дори и ние носимъ въ джобоветѣ си по една малка машинка — часовникъ.

Ние тѣй сме свикнали съ машинитѣ, щото и презъ умъ не ни минава мисълъ, че нѣкога не е имало такива.

Така или иначе, ние не можемъ вече да живѣемъ безъ машини. Да унищожимъ всички машини по свѣта, значи да повърнемъ човѣка въ дивашко състояние. И така е. Днесъ вече животътъ не би могълъ да мръдне безъ желѣзница, безъ фабрики и работилници, безъ телеграфи и телефони, безъ часовници и разнитѣ други машини. Машинитѣ не само работятъ, — тѣ облекчаватъ живота на много хора.

